

образувания, постигнати с човешка намеса по посока на определена сакралност, свързана с конкретен култ, продуцира динамика на осмисляне чрез следващ тип сакралност. Казано иначе налице е ясна приемственост в сакралността на конкретен обект чрез контретна обредност.

Налице е наслагване на три пласта, всеки с ясен културен текст и с определена съотносимост помежду им. Вероятното светилище с всичките му присъщи характеристики, отвеждащи към презумпцията за стара обредност, свързана с определен култ. Кралимарковият пласт, осмислящ наследеното чрез преданията за епическия герой, но и във вероятната семантика на Марковите камъни, като място за поклонение отпреди с остатъци от култови моменти - лековитост на водата (камъка), обредно измиване, представяне - посвещение. (Теодоров 1981:47-48) И третият текст се съдържа в описаната обредност в местната фолклорна култура.

Определено може да се каже, че в случая жизнеността на сакралния топос се продуцира и поддържа и чрез тази обредност, осмисляща всичкото наследено знание в контекста на местната култура и ценностите, които тя изповядва. Разбира се, всякакви директни внушения относно остатъци от древни реликти в тази обредност биха били наивни, но разгледаната ситуация говори за наличие на динамика в отношението към определен сакрален топос с конкретна проекция в реалното пространство. А може би и за битуващ модел на усвояване и интерпретация на съществуващи, но вече в конкретно нефункционална позиция културни факти, както и на съотносим с този процес вариант на моделиране на пространството, неговата организация и усвояване на синхронно равнище съобразно своята културна парадигма.

Подобно наслагване на пластове върху древен сакрален обект е налице и при разгледания топоним Жельови камъни край с. Оризари, Твърдишко. Наследеното мегалитно съоръжение е осмислено в местната култура отново чрез